

Jan Michalski

Uniejewo, gm. Brudzeń Duży, woj.
płockie. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 21, 104

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RAŹYCE, gm. Somonino
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pudziński przy współudziale mgr Ewy Kurylak z MAE w Łodzi. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury wschodniopomorskiej.

Prace wykopaliskowe koncentrowały się w części zachodniej stanowiska wzdłuż biegnącej obok pola drogi polnej.

Eksplozacja objęto obszar o powierzchni 432 m². Odkryto dalszych 17 obiektów /nr 31-47/: 4 groby skrzynkowe, 4 bruki kamienne, 6 palenisk, 2 skupiska ceramiki i 1 fragment kręgu kamiennego zbudowanego z drobnych kamieni polnych. W grobach znajdowały się popielnice w liczbie od 1 /obiekt 44/ do 6 /obiekt 43/. Bruki kamienne zawierały drobne fragmenty ceramiki. W paleniskach obok nielicznych fragmentów ceramiki wystąpiła duża ilość węgla drzewnych, szczególnie w obiektach 34 i 41. Z nich pobrano próbki do analizy C-14. Do analizy antropologicznej oddano też materiały kostny.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

ROŻYCE - STARA WIEŚ, gm. Kocierzew
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

patrz
okres wpływów rzymskich

SANOK - BIAŁA GÓRA
woj. krośnieńskie
Stanowisko 3

patrz
epoka brązu

UNIEJEWÓ, gm. Brudzeń Duży
woj. płockie
Stanowisko 3

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Jan Michalski. Finansował WKZ w Płocku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej z początków okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest obecnie nad samym brzegiem Zalewu Wiślickiego /dawniej na terenie nadzalewowej Wisły/, na jednym z licznych tu wydmych pagórków. Jego regularny kształt nasuwał przypuszczenie, że może to być dużych rozmiarów kurhan. Badania wykazały, że jest to twór naturalny, na szczycie którego znajdował się grób skrzynkowy kultury pomorskiej. Grób ten został w dużym stopniu zniszczony przez jakichś współczesnych poszukiwaczy skarbów. Uszkodzona była w dużej mierze sama skrzynia kamienna, a we wnętrzu zachowanej części natrafiono na dużą ilość skorup z potłuczonych naczyń i przepalone kości ludzkie oraz fragment żelaznej bransolety. Niewielka część grobowca pozostała nienaruszona i tam udało się odsłonić 7 popielnic w miarę dobrze zachowanych oraz jedną wpuszczaną pokrywką.

Drugi wykop na północnym skłonie pagórka wykazał, że znajdują się tu, zwłaszcza w dolnej części, gruba warstwa /do 70 cm/ czarnej ziemi z dużą ilością spalenizny i bardzo dużą ilością przepalonych kamieni. Znalaziono w niej jedynie kilka mało charakterystycznych fragmentów ceramiki starożytnej. W chwili obecnej trudno jest ustalić jakie jest pochodzenie tej warstwy i jaka chronologia.

Badania nie będą kontynuowane.